

C-503/19. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2019. július 2.

A kérdést előterjesztő bíróság: Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona
(Spanyolország)**Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:**

2019. június 7.

Felperes:

UQ

Alperes:

Subdelegación del Gobierno en Barcelona

Az alapeljárás tárgya

Az alapeljárás tárgya egy harmadik ország állampolgára számára igényelt, huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás elismerése iránti kérelemnek a kérelmező büntetett előélete miatti megtagadása.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 267. cikken alapul.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyát lényegében annak megállapítása képezi, hogy a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás elismerésére vonatkozó nemzeti jogszabálynak a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) általi értelmezése, amely szerint a büntetett előélet – egyéb tényezők figyelembevételének szükségessége nélkül – elegendő ok a szóban forgó jogállás megtagadásához, összeegyeztethető-e a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003.

november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelvvel, és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésével és 17. cikkével.

A kérdést előterjesztő bíróság ugyanakkor arra is választ kíván kapni, hogy a szóban forgó irányelvvel ellentétes-e az a nemzeti szabályozás, amely értékelési szempontok felállítása nélkül, valamint anélkül teszi lehetővé a hivatkozott jogállás közrendi vagy közbiztonsági okokból történő megtagadását, hogy e megtagadási okokat a nemzeti szabályozásban egyértelműen és átláthatóan rögzítsék.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

„1) Összhangban áll-e a 2003/109 irányelv 6. cikkének (1) bekezdésével és 17. cikkével a nemzeti bíróságok általi azon értelmezés, amely szerint bármely jellegű büntetett előélet elegendő ok a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás elismerésének megtagadására?

2) A nemzeti bíróságnak a büntetett előélet mellett figyelembe kell-e vennie egyéb tényezőket is, mint a büntetés súlyosságát és időtartamát, a kérelmező által a társadalomra jelentett veszélyt, korábbi jogszerű tartózkodásának időtartamát és az országgal kialakított kapcsolatát, mindezen tényezők együttes értékelése útján?

3) Úgy kell-e értelmezni az irányelv 6. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes az a nemzeti jogszabály, amely – a 6. cikk (1) bekezdésében és a 17. cikkben foglalt értékelési szempontok megállapítása nélkül – lehetővé teszi közrendi vagy közbiztonsági okokból a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás elismerésének megtagadását a 4. cikk alapján?

4) Úgy kell-e értelmezni a 2003/109 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését és 17. cikkét, hogy a nemzeti bíróságnak – a Bíróságnak az irányelvek vertikális hatályára vonatkozó ítélkezési gyakorlatával összhangban – jogában áll és lehetősége nyílik arra, hogy a büntetett előélet értékelése céljából közvetlenül alkalmazza a 6. cikk (1) bekezdésében és a 17. cikkben foglaltakat, figyelembe véve a büntetés súlyosságát és időtartamát, valamint a kérelmező által a társadalomra jelentett veszélyt?

5) Úgy kell-e értelmezni az uniós jogot, különösen a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás elismeréséhez való jogot, valamint az egyértelműség, az átláthatóság és az érthetőség elvét, hogy azokkal ellentétes az 557/2011. sz. királyi rendelet 147–149. cikkének és a 4/2000. sz. sarkalatos törvény 32. cikkének a spanyol bíróságok általi azon értelmezése, amely szerint a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás megtagadásának lehetnek közrendi és közbiztonsági okai, annak ellenére, hogy a megtagadás okaként szolgáló szabályokat nem állapítják meg egyértelműen és átláthatóan?

6) Összhangban áll-e a 2003/109 irányelv, és különösen 6. cikke (1) bekezdése hatékony érvényesülésének elvével az a nemzeti szabályozás és annak a bíróságok

általi azon értelmezése, amely akadályozza a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás megszerzését és az ideiglenes tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás megszerzését segíti elő?”

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az uniós jogi rendelkezések

A harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2003/109 irányelv): (4), (6), (8), (10), (16) és (21) preambulumbekzdése, valamint 4. cikkének (1) bekezdése, 6. cikkének (1) bekezdése, 7. cikkének (3) bekezdése és 17. cikke.

Az uniós ítélkezési gyakorlat

2012. április 26-i Bizottság kontra Hollandia ítélet, C-508/10, EU:C:2012:243, 65. és 75. pont.

2012. október 18-i Staatssecretaris van Justitie kontra Mangat Singh ítélet, C-502/10, EU:C:2012:636, 44. és 45. pont.

2011. április 28-i El Dridi ítélet, C-61/11, EU:C:2011:268, 55. pont.

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

A nemzeti jogi rendelkezések

A 2000. január 11-i Ley Orgánica 4/2000, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (a Spanyolországban tartózkodó külföldiek jogairól és szabadságjogairól, valamint társadalmi beilleszkedésükről szóló 4/2000. sz. sarkalatos törvény) (a továbbiakban: 4/2000. sz. sarkalatos törvény): a 32. cikk (1) és (2) bekezdése.

A 2011. április 20-i Real Decreto 557/2011, por el que se aprueba el Reglamento de la Ley Orgánica 4/2000, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social, tras su reforma por Ley Orgánica 2/2009 (a 2/2009. sz. alkotmányos törvénnyel módosított, a Spanyolországban tartózkodó külföldiek jogairól és szabadságjogairól, valamint társadalmi integrációjuk elősegítéséről szóló 4/2000. sz. alkotmányos törvény végrehajtásáról szóló 557/2011. sz. királyi rendelet) (a továbbiakban: 557/2011. sz. királyi rendelet): a 149. cikk (2) bekezdésének f) pontja.

Nemzeti ítélkezési gyakorlat

A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) 2018. július 5-i ítélete (STS) (1150/2018), amely szerint a büntetett előélet pusztja fennállása minden

további nélkül megköveteli a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás elismerése iránti kérelem elutasítását.

A Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság, Spanyolország) 2016. november 28-i 201/2016. sz. ítélete (STC), amely különféle körülmények mérlegelését vizsgálja a bűncselekmény elkövetése miatti kiutasítás esetén.

A Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) 33/1982., 6/1983., 19/1985., 59/1990. és 46/2001. sz. ítélete amelyekben a Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) a közrend fogalmának megszorító értelmezését alkalmazza.

A Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Baszkföld felsőbbírósága, Spanyolország) 2010. február 25-i ítélete, amely értelmében nem tekinthető úgy, hogy a büntetett előélet kizárja a határozatlan idejű tartózkodási engedély megadását, ha a kérelmező tekintetében nem állnak fenn a közrendet vagy a közbiztonságot érintő egyéb körülmények.

A tényállás és az alapeljárás rövid ismertetése

- 1 UQ-t a 2014. november 10-én kelt ítélettel ittas állapotban való járművezetés bűncselekmény 2014. november 2-án történt elkövetése miatt ítélték el.
- 2 40 nap közérdekű munkavégzés büntetésre ítélték, amely büntetés 2018. április 18-án lejárt, valamint nyolc hónap és két nap gépjárműre és motorkerékpárra vonatkozó, járművezetéstől eltiltásra, amely büntetést letöltött és amely 2015. november 10-én lejárt. A büntetett előlethez fűződő hatály még fennáll.
- 3 2018. február 2-án UQ huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás megadása iránti kérelmet terjesztett elő az Oficina de Extranjeros de Barcelona (barcelonai idegenrendészeti hivatal, Spanyolország) előtt, amely a Subdelegación del Gobierno en Barcelona (barcelonai kormányzati alkirendeltség, Spanyolország) szerve.
- 4 UQ a szóban forgó kérelme előterjesztésének időpontjában már legalább 5 éve ideiglenes tartózkodási engedéllyel jogszerűen tartózkodott Spanyolországban, amely időszak alatt jogszerűen dolgozott és eleget tett a társadalombiztosítási és más állami szervek felé fennálló kötelezettségeinek. A kérdést előterjesztő bíróság szerint nagyon valószínű, hogy e tartózkodási idő hosszabb, mivel ezeket a helyzeteket rendszerint megelőzi egy hosszabb vagy rövidebb jogszerűtlen tartózkodási időszak.
- 5 2018. március 27-én kelt határozatával a kérelmező büntetett előlete miatt a hivatal elutasította a kérelmet.
- 6 UQ a határozattal szemben keresetet terjesztett elő, amelyet 2018. július 6-án elutasítottak.

- 7 Ezen elutasító határozattal szemben fellebbezést terjesztett elő, és ez szolgál a jelen előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés alapjául.

Az alapeljárás feleinek főbb érvei

- 8 A hivatal jogi képviselője vitatja UQ keresetét és kéri annak elutasítását.
- 9 Az ítélet meghozatalát megelőzően a bíróság végzésben felhívta a figyelmet az előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság elé terjesztésének lehetőségére. A felperes kifejezte egyetértését, és hogy megfelelőnek tartja azt. Az Abogacia del Estado (az államügyészek tanácsa, Spanyolország) ezt kifogásolta, azt állítva, hogy „acte clair”-ről van szó.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid ismertetése

A SPANYOL JOGI SZABÁLYOZÁS

- 10 A külföldiek jogállásáról szóló spanyol rendszer lépcsőzetes tartózkodási helyzetek rendszeréből áll össze, amely általában egy – legfeljebb ötévi időtartamra szóló – ideiglenes tartózkodási engedély megszerzésével kezdődik, amelynek lejártával megszerezhető az ötévente megújítandó huzamos tartózkodási engedély.
- 11 A 4/2000. sz. sarkalatos törvény 32. cikke kimondja, hogy huzamos tartózkodásra jogosultak azok, akiknek az ideiglenes tartózkodási helye öt éven keresztül folyamatosan Spanyolországban volt, és akik megfelelnek a jogszabályokban előírt feltételeknek. Az 557/2011. sz. királyi rendelet 149. cikke 2. bekezdésének f) pontja úgy rendelkezik, hogy a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás megadása iránti kérelemhez erkölcsi bizonyítványt kell csatolni, amely nem tartalmazhat a spanyol jogrendben foglalt bűncselekmények miatti elítélést.

ELTÉRÉSEK AZ ÍTÉLKEZÉSI GYAKORATBAN ÉS A TRIBUNAL SUPREMO (LEGFELSŐBB BÍRÓSÁG) 2018. JÚLIUS 5-I (1150/2018) ÍTÉLETE

- 12 Az előző pontokban ismertetett szabályozást a spanyol bíróságok egymásnak ellentmondóan értelmezték. Lényegében négy ellentétes álláspont alakult ki: egy mechanikus jellegű, amelynek lényege, hogy büntetett előélet esetén egyszerűen meg kell tagadni az engedélyt; egy másik, értékelő jellegű, amely az érintett körülményeinek személyre szóló, a tényállás és az elítélés értékelésének elvégzését magában foglaló vizsgálatát feltételezi, annak megállapítása céljából, hogy azok az engedély megszerzésének időpontjában valós, tényleges és kellőképpen súlyos, a társadalom alapvető érdekét érintő veszélyt jelentenek-e; mások szükségtelennek ítélték a kérelmező büntetett előéletének vizsgálatát, mivel álláspontjuk szerint az nem feltétele az engedély megadásának, és végül

ismét mások közvetlenül a 2003/109/EK irányelvben foglalt szabályozásra hivatkoztak a kérdéssel kapcsolatban felmerült jogvita megoldása céljából, figyelmen kívül hagyva a nemzeti szabályozást.

- 13 A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) 2018. július 5-i 1150/2018. sz. ítéletében határozott erről a kérdésről és megállapította, hogy a büntetett előélet puszta fennállása minden további nélkül megköveteli a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás elismerése iránti kérelem elutasítását.
- 14 A szóban forgó bíróság álláspontja szerint az, hogy az 557/2011. sz. királyi rendelet 149. cikke 2. bekezdésének f) pontja olyan erkölcsi bizonyítvány bemutatását követeli meg, amelyben nem szerepelnek a spanyol jogrend szerinti bűncselekmények miatti elítélések, a büntetlen előélet követelményét támasztja a kérelmezővel szemben. Megállapította, hogy nem következetes, ha az ideiglenes tartózkodásra jogosító engedély megadásához megkövetelik a büntetlen előélet hiányát, holott a kedvezőbb jogállás megszerzése szempontjából ez a követelmény nem meghatározó. Ugyancsak megállapította, hogy ez az értelmezés nem ellentétes a 2003/109 irányelvvel, és arra a következtetésre jutott, hogy a harmadik országok azon állampolgárai, akik huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállást kívánnak megszerezni és fenntartani, nem jelenthetnek veszélyt a közrendre vagy a közbiztonságra, és hogy e körülmények a büntetett előéletet is magukban foglalhatják. A hivatkozott bíróság a Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) ítélezési gyakorlata és a huzamos tartózkodásra jogosult személyek kiutasítására vonatkozó rendelkezések megfogalmazása alapján megállapította, hogy az értékelést nem írják elő kifejezetten a huzamos tartózkodásra jogosító engedély megadása esetén, noha a kiutasítás esetén értékelni kell egy sor körülményt, és megállapította, hogy a szigorúbb megítélés alkalmazása inkább arányos a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás megszerzéséhez szükséges feltételek tekintetében, mint az ilyen jogállást megszerző személyek külföldre történő kiutasítása tekintetében.

A KÉRDÉST ELŐTERJESZTŐ BÍRÓSÁG ÉSZREVÉTELEI

- 15 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a 2003/109 irányelv és a spanyol szabályozás nyilvánvalóan ütközik egymással, ami a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) általi, a fent említett 1150/2018. sz. ítéletben foglalt értelmezéssel válik nyilvánvalóvá.
- 16 Álláspontja szerint a 2003/109 irányelv fokozott védelmi rendszert kíván bevezetni az olyan helyzetekben, amikor a beilleszkedést a harmadik országok állampolgárai ötéves folyamatos tartózkodása szilárdítja meg és igazolja. Ezen irányelv a 6. cikkében két meghatározatlan jogi fogalom, a közrend és a közbiztonság útján rögzíti azokat az eseteket, amelyekben a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállást meg lehet tagadni, figyelemmel az e jogi fogalmakat sértő bűncselekmény súlyosságára vagy jellegére. A kérdést előterjesztő bíróság szerint a hivatkozott irányelv nem hagy mérlegelési

lehetőséget a tagállamok számára a szóban forgó kritériumoktól való eltérésre az irányelv átültetése során.

- 17 A spanyol szabályozásból és annak a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) általi értelmezéséből fakadó első probléma az, hogy a közrendnek és a közbiztonságnak a spanyol bíróságok ítélkezési gyakorlatában hosszú évek során kialakult fogalma kellően megszorító-e ahhoz, hogy az irányelv 6. cikke által előírt kötelező értékelést lehetővé tegye.
- 18 A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) többször megállapította, hogy a közrendi okokra történő pusztán hivatkozás nem elégséges, mivel e jogi fogalom – meghatározatlan jellege miatt – megköveteli azoknak a körülményeknek a bizonyítását, amelyek igazolják annak fennállását. A Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) is mindig megszorító értelemben használta a közrend fogalmát. Emiatt a kérdést előterjesztő bíróság meglepőnek találja, hogy a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) álláspontja szerint ugyanez a fogalom annyira tág értelmű szinonima lehet, hogy a büntető törvénykönyv által büntetett valamennyi magatartás esetében kizárja az elismerést.
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság szerint, ha a 2003/109 irányelv egyértelműen megállapítja, hogy a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás megszerzésének fő kritériuma időbeli, azaz a szóban forgó államban való tartózkodás időtartama; és ha ugyancsak kimondja, hogy az közrendi vagy közbiztonsági okokból megtagadható – minden esetben figyelembe véve a közrendet vagy közbiztonságot sértő cselekmény súlyosságát vagy jellegét, továbbá az érintett személy által e fogalmakra jelentett veszélyt –, továbbá az indokolásból az következik, hogy a „közrend” fogalma magában foglalhat valamely súlyos bűncselekmény elkövetése miatti elítélést; akkor mindez arra következtetésre vezet, hogy az irányelv megköveteli a kérelmezővel kapcsolatos körülmények személyre szóló értékelésének elvégzését, és hogy ezen értékelés útján konkrét következtetést vonjanak le arra vonatkozóan, hogy a kérelmező veszélyt jelent-e vagy sem a társadalomra. E személyre szóló értékelés során különböző tényezőket kell figyelembe venni, nevezetesen az elkövetett jogsértés súlyosságát és típusát, a jogsértés jelentette veszélyt, a tartózkodás időtartamát és az érintett személynek az országgal való kapcsolatát.
- 20 A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) által támogatott automatikus feltétel alkalmazása esetében azonban büntetett előélet esetén a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállást meg kell tagadni, büntetlen előélet esetén pedig meg kell vizsgálni a további feltételeket.
- 21 Figyelembe kell venni, hogy a Código Penal (büntető törvénykönyv) a bűncselekményeket és a büntetőjogi szankciókat súlyosságuk függvényében megkülönbözteti, súlyos, kevésbé súlyos és enyhe kategóriába sorolva azokat. A 2015. március 30-i Ley Orgánica 1/2015, por la que se modifica la Ley Orgánica 10/1995, de 23 de noviembre, del Código Penal (a büntető törvénykönyvről szóló, 1995. november 23-i 10/1995. sz. törvény módosításáról szóló 15/2003. sz.

- törvény) által eszközölt módosítás óta a nagyon enyhe súlyú cselekmények a bűncselekmények körébe tartoznak, és ezeket be kell jegyezni a Registro Central de Penados y Rebeldes (spanyol központi bűnügyi nyilvántartó rendszer) nyilvántartásába. Mindez azt feltételezi, hogy az elítéltet a büntetés kitöltését követően legalább hat hónapig büntetett előéletüként tartják nyilván.
- 22 A kérdést előterjesztő bíróság furcsának tartja, hogy közigazgatási eljárás keretében el kell térni a büntetőjogi felosztástól, és azonosan kell kezelni lényegesen eltérő helyzeteket, nemcsak a bűncselekmények és büntetőjogi szankciók előzőekben megjelölt besorolása miatt, hanem mert a személyes körülmények és a külföldi személy országunkban való tartózkodásának időtartama gyökeresen eltérő lehet, következésképpen különböző értékelést érdemel.
- 23 Igaz ugyan, hogy a „közrend és a közbiztonság” fogalma nem zárt fogalom, és hogy ennek következtében minden államnak lehetősége van arra, hogy az általa megfelelőnek ítélték szerint többé-kevésbé tágran szabályozza azokat, előfordulhat, hogy az 557/2011. sz. királyi rendelet 149. cikke 2. bekezdése f) pontjának tartalma, a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) fent ismertetett értelmezése mellett nem felel meg a 2003/109 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének és 17. cikkének, mivel nem teszi lehetővé a bűncselekmény súlyosságának, valamint az érintett személy által a közrendre vagy közbiztonságra jelentett veszély értékelését. A kérdést előterjesztő bíróság szerint túlzottan formális és szélsőséges hozzáállás annak automatikus elfogadása, hogy a büntetlen előéletből önmagában következik a közrendre vagy közbiztonságra veszélyesség.
- 24 A spanyol szabályozásból, és annak a spanyol bíróságok általi értelmezéséből fakadó második probléma a következő: a 2003/109 irányelv 13. cikkével összhangban a tagállamok megállapíthatnak kedvezőbb helyzeteket, feltéve hogy azok nem jogosítanak fel a más tagállamban való tartózkodásra; lehetővé teszi-e azonban az irányelv, hogy a tagállamok kevésbé kedvező helyzeteket állapítsanak meg a huzamos tartózkodással párhuzamosan, a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogálláshoz fűződő előnyök nélkül, azáltal, hogy többet követelnek meg a kérelmezőtől, mint az ideiglenes tartózkodási engedély kérelmezőjétől?
- 25 A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) 1150/2018. sz. ítéletének egyik alapja az volt, hogy álláspontja szerint a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás megszerzéséhez szükséges követelmények és feltételek tekintetében szigorúbb megítélést kell alkalmazni, mint az ilyen jogállást megszerző személyek külföldre történő kiutasítása tekintetében.
- 26 Meg kell jegyezni, hogy a Spanyolországban való ideiglenes tartózkodásra jogosult személynek a büntetett előélete ellenére is joga van az ideiglenes tartózkodási engedélye meghosszabbításához és új ideiglenes tartózkodási engedély megszerzéséhez. Így – a 4/2000. sz. sarkalatos törvény 31. cikkével összhangban – a büntetett előélet pusztán fennállása nem jelent megtagadási okot az ideiglenes tartózkodási engedély meghosszabbítása esetében, hanem – fennállása esetén – azt értékelni kell.

- 27 A fentiek, valamint a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) általi értelmezés eredményeként az az ideiglenes tartózkodásra jogosult személy, aki bizonyítja, hogy öt éve megszakítás nélkül tartózkodik Spanyolországban, és akinek bármilyen jellegű büntetett előélete van, nagyobb eséllyel nyeri el további két évre az újabb ideiglenes tartózkodásra jogosító engedélyt, mint a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállást.
- 28 Ebből a szempontból, a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) értelmezése szerint, a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás megszerzésére vonatkozó spanyol szabályozás valódi akadályát képezi a 2003/109 irányelv által biztosított jogok gyakorlásának, ami veszélyeztetheti az irányelv által kitűzött célokat, és ennél fogva megfoszthatja azt hatékony érvényesülésétől azáltal, hogy a harmadik országokbeli személyek körében időbeli szempontból csoportokat képez, megnehezítve hatékony integrációjukat, és ennek következtében, megszakítva az európai elvek és értékek iránti elköteleződésüket, megfosztva őket a 2003/109 irányelv által előírt azonos bánásmódtól.
- 29 Ily módon a spanyol szabályozásnak a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) általi értelmezése azt eredményezte, hogy a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás egyfajta jutalommmá vált, amely fokozottabb feddhetetlenséget követel meg a kérelmezőkkel szemben, mellőzve a 2003/109 irányelv (4) és (6) preambulumbekzdését, amelyek a szóban forgó jogállást inkább a bizonyítottan szoros kötődés biztosítását és védelmét szolgáló mechanizmusként mutatják be, mintsem a különös és különféle követelmények küszöbeként.
- 30 A harmadik probléma a 2003/109 irányelv spanyol jogrendbe történő hibás átültetésére vonatkozik, figyelemmel arra, hogy a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás megszerzését szabályozó rendelkezések (a 4/2000. sz. sarkalatos törvény 32. cikke és annak az 557/2011. sz. királyi rendelet útján történő végrehajtása) egyike sem rögzíti egyértelműen, átláthatóan és érthetően, hogy melyik rendszer alkalmazandó a büntetett előéletű, huzamos tartózkodási engedélyért folyamodó kérelmezőkre.
- 31 A 2003/109 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése ugyanis lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy közrendi okokból elutasítsák a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás megadása iránti kérelmet. A Spanyol Királyság nem élt ezzel a lehetőséggel és nem foglalta bele a szabályozásába a büntetett előélet miatti elutasítást. Az e tárgyban született különböző ítéletek azonban egy leplezett utalást akartak belelátni az 557/2011. sz. királyi rendelet 149. cikke 2. bekezdésének f) pontjában arra, hogy közrendi és közbiztonsági okok indokolhatják a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező jogállás megtagadását.
- 32 Ha nem ültette át a szóban forgó jogállás megtagadásának ezen okon alapuló lehetőségét, az ezt elmulasztó vagy az irányelvet nem megfelelően átültető állam nem alkalmazhatja azt közvetlenül, a magánszemélyek kárára, különös tekintettel arra, hogy önkéntes felhatalmazásról van szó. A szóban forgó állam nem

hivatkozhat az összhangban álló értelmezés elvére anélkül, hogy megkockáztatná a *contra legem* értelmezést, mivel az irányelv 6. cikke (1) bekezdése nem kötelez a közrendi okból történő megtagadásra, csak felhatalmazást ad az arra vonatkozó lehetőség megteremtésére. Összhangban a Közösséggel való jóhiszemű együttműködés elvével valamint a jogbiztonság elvével, mind a közösségi jogszabálynak, mind az irányelvet átültető jogszabálynak egyértelműnek, érthetőnek és átláthatónak kell lennie.

- 33 Az 557/2011. sz. királyi rendelet 149. cikke 2. bekezdésének f) pontja semmiképpen sem tesz lehetővé olyan értelmezést, hogy a spanyol jogrendben foglalt bűncselekmények tekintetében fennálló büntetlen előélet követelménye alkalmazandó arra a kérelmezőre, aki öt éven keresztül rendelkezett tartózkodási hellyel Spanyolországban: először, mivel ez a konkrét bekezdés nem azt tartalmazza, hanem egy mindent felölelő szabályt alkot a többi helyzetre, a „szükség esetén” kifejezéssel bevezetve azt, vagyis az olyan kérelmezőkre hivatkozással, akik az elmúlt öt évben nem éltek Spanyolországban; másrészt, mert mindazok, akik az 557/2011. sz. királyi rendelet 148. cikke 1. bekezdése alapján nyújtanak be kérelmet – és az elmúlt öt évben Spanyolországban éltek – nem kötelesek ilyen igazolást csatolni, hiszen az elmúlt öt évben Spanyolországban éltek, így feltételezhető, hogy a kérelmet elbíráló hatóság hozzáfér a kérelmezőre vonatkozó bűnügyi nyilvántartáshoz, megszerezheti az igazolást, az iratokhoz csatolhatja azt, majd később, értékelheti azt, és harmadszor: mivel a tagállam többet követelhet az olyan kérelmezőktől, akik az elmúlt öt évben nem Spanyolországban tartózkodtak, de ez nem jelenti azt, hogy azon kérelmezőkkel szemben, akik öt éve tartózkodnak Spanyolországban, abban a formában, ahogy az irányelv átültetésre került, ugyancsak megkövetelhető, hogy büntetlen előéletük legyen.